

Mytiske sanddrømme om Søpølser og Regnbueslanger

Der var engang.
Sådan begyndte alle eventyr i gamle dage.
Men så kom de nye dage, og ingen gad længere lytte.
Og hvem vil fortælle, når ingen lægger ører til?
Ufortalte og uelskede sank eventyrerne til bunds i glemslen,
hvor de led den stumme druknedød
druknedød, druknedød

Nu er både de gamle og de nye dage ovre.
Alt er forandret og eventyret er tilbage.
Genopstået fra glemslen.

Ikke som noget der var engang,
men som noget der vil komme.

Og sådan begynder også dette eventyr.

Engang vil solen stå op over en dejlig augustdag,
hvor mageløse skabninger
slanger
og soler
og sander sig
i den fredfyldte bugt ved Munke.
Og størst og smukkeste af alle bliver
De Sykedeliske Sanddrømmere,
der hurtigt får kælenavnet
Søpølser, sø, sø, søpølser

Engang vil de gøre dette småø-paradis
til deres elskede yngleplads.

Dette er fortællingen om hvordan eventyret bliver til.

I en fjern fortid var Danmark et lille eventyrland.
Her dyrkede dygtige landmænd og -kvinder
jorden og det meste af landet med flid og møje
og godt med kemi.
Fra sol stod op til sol gik ned.

Vild natur var der dårligt plads til.
Og den der var, var nysselig og velplejet.
Alt i kongeriget var småt og godt.

Men så gik vi ind i de store forandrings tid.
Før vi fik set os om, så vi os omgivet af en
ny natur.

Vi satte jo så vældig meget i gang

i vores forsøg på
at for-ædle
og for-øge
og frem-drive.

Hvad vi ikke anede dengang
var, at det vi gjorde,
hurtigt ville vokse ud af hænderne på os.
Blive vådere,
varmere
og vildere.
Vådere
Varmere
Og vildere

Og til sidst tage magten fra os.

Gammeldags jordbrug med plov og harve
har vi for længst forladt og opgivet.
Vi dyrker jo ikke mad på marker mere.
Heldigvis har vi vores driv-domer,
der er både sikrere og mere effektive.

Vi behøver ikke leve og døje
med vejrets luner og ustyrlighed.
Og vi slipper for at møde
alle de underlige
vækster
og væs-ner
der myldrer frem overalt derude.

Det derude er blevet til
Hyper-Mutaturen.
Hyper, hyper, hyper
mutaturen

Katastrofisk,
epidemisk
og ustoppelig.

Mens vi blot ser på,
ser til
og ser os
overvældet.
Hvor end vi vender blikket hen,
er vi blevet
afmægtige tilskuere.

Så vi må blot nyde synet
af SandDrømmere

og Søpølser
i fulde drag.
Aldrig før har vi set så store
og så farvestrålende
slangede og pølsede væsner
på vores brædegrader.
Endelig kan vi konkurrere
med tropernes
Pytonslanger
og Anacondaer,
der engang bar titlen som verdens længste.

Og heldigvis er Sanddrømmere
fredelige og vegetariske strand-græssere
der trives i samvær med os mennesker.
Og med børn i særdeleshed.
Ikke underligt at de nu indtager pladsen
som verden største og meste elskede
kæle- og drømmedyr.

Ja, Hyper-Mutaturens
Hyper, hyper, hyper
Mutaturens
skabninger er i sandhed
både underlige
og underfulde.

Da de første gang viste sig,
kaldte man dem
Svovl-Slugere.

Dele af havet havde omdannet sig til svovlsumpe
grundet de store udledninger fra landbruget.
Og svovl får jo proteiner til at vokse.
Så man mente, at de nye væsner oprindeligt
var ganske små
børste-orm eller sand-orm.

Næret af svovl i oceaniske mængder,
skulle fortidens fingerlange sandorm
altså have vokset sig
gigantiske og farvesprudlende.
Blevet til hyper-muterede
sandslanger og søpølser.

Men en dag spirede drømmetroen frem
og voksede sig stærk.
Og nu er eventyret blevet virkeligt:

De Søpølsede SandDrømmerne

er lyslevende sagnvæsner,
vándret over, vándret over, vándret over
fra den tid
de australske aboriginals
kalder Drømmetiden
eller Drømningen.

Drømmetiden, drømmetiden
drømning, drømning, drømning

Drømmetiden findes rundt om, rundt om, rundt om
vores egen
Og i den skaber og genskaber forfædrenes ånder
alle verdener og alle tider. Også vores.

I det muterede kaos vi skabte
med alle vores

indgreb
udslip
opråb
nedtur´
udgang´
henlæg

udgang´, nedtur, opråb, henlæg,
udslip og indgreb

flød dele af de mange verdener sammen
og gav væsner fra
Drømmetiden
adgang til vores verden.

Således snoede Søpølserne sig
gennem tidens
ormehuller,
og ud i bugten ved Munke Strand.

Og her lever de som væsner i vores verden.
Som en naturlig del af vores
muterede virkelighed.

Måske er de ligefrem
blevet danske slægtninge
til selveste Regnbueslangen.
Den sagnomspundne skabergud i aboriginals verdensbillede.

Engang omslyngede Lindormen
Ormen, ormen, ormen
hele verden

i den nordiske mytologi.

I vores muterede fremtid
bliver det Regnsbueslangen,
slangen, slangen, slangen

der slynger sig tværs over kloden
og rundt om tiden
og bliver til
Søpølser
og SandDrømmere.

Fra Australiens oldtids-ørken
til morgendagens Sydfynske Øhav.